

[Formanden.]

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med skibe.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om hjemmeværnet.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1972-31. marts 1973.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.40.

86. møde.

Tirsdag den 8. maj kl. 13.30.

Formanden: Medlemmer af folketinget Poul Schlüter, Hans Kjær, Ninn-Hansen, Simonsen og Stetter har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten [udskrivningsloven].

Kommunaludvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. Eksemplarer er omdelt.

Kommunaludvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om bekæmpelse af kønssygdomme. Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Schlüter): Jeg skal hermed på den konservative folketingsgruppes vegne fremsætte forslag til

lov om ændring af lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten [udskrivningsloven].

Formålet med lovforslaget er at nedsætte indkomstskatten.

Et af Danmarks største økonomiske problemer — om ikke det største — er, at en øget arbejdsindsats ikke giver resultat i form af en kontant belønning, der er lige så stor eller større end den belønning, man får for sin normale indsats. Tværtimod er det i nogle tilfælde sådan, at prisstigninger, indkomstskat og bortfald af sociale ydelser stiller en person økonomisk ringere, hvis han gør en ekstra indsats. Dette er naturligvis undtagelsestilfælde. Men det værste er, at i mangfoldige tilfælde får en almindelig skatteyder bogstavelig talt intet ud af en merindkomst, selv når der ikke er tale om bortfald af sociale ydelser som følge af den større indkomst. Prisstigninger og skat tager det hele eller næsten det hele, når der tjenes mere.

Jern- og metalindustrien har regnet ud, at en metalarbejder i København fik sin bruttoløn forøget med ca. 3.800 kr. fra 1971 til 1972, men den disponible realløn gik kun i vejret med én krone. 3.799 kroner var forsvundet i pris- og skattestigninger.

Finanstidende har påpeget, at den danske arbejders realløn fra 1966 til 1971 kun steg med otte procent, selv om pengelønnen var steget med 70 procent.

Hvis en skatteyder i 1972 tjente 60.000 kroner og i år noterer en indkomststigning på 12 procent, vil hans indkomst i 1973 blive 67.200 kroner — øjensynlig en stor og pæn indtægtsfremgang. For en selvstændig erhvervsdrivende er denne indkomststigning i hvert fald udtryk for, at der er ydet en væsentlig merindsats, idet prislovgivningen jo forhindrer, at merindkomsten kan være opstået blot i kraft af inflation og avanceforøgelser. Men den købmand eller håndværksmester, der har tjent de 7.200 kroner mere ved en ekstra indsats, må straks se de 60 procent forsvinde i form af indkomstskat — idet marginalskatten jo som bekendt er noget højere end trækprocenten i de fleste tilfælde. Det betyder, at skatten har taget godt 4.300 kroner af de 7.200. Men i mellemtiden er priserne steget. Tager man februar måned 1973, viser det sig, at prisniveauet ligger 7 3/4 procent højere end et år før.